

ДО

**АДМИНИСТРАТИВНИЯ РЪКОВОДИТЕЛ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД - ТЪРГОВИЩЕ**

СТ А Н О В И Щ Е

**на съдиите при Районен съд – гр.Омуртаг
по Проект за Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната
власт**

При проведено Общо събрание на съдиите от Районен съд – Омуртаг, на което беше обсъден Проект за Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, съдиите от Районен съд – гр.Омуртаг се обединиха около следните становища:

По § 12 - Във връзка с предложеното изменение на чл. 21, ал. 2 от ЗИД на ЗСВ –считаме, че възможността всеки един магистрат да предложи кандидат за член на ВСС би довело и до издигане на прекалено голям брой кандидатури, част от които може да бъдат подкрепени само от едно лице, но ще следва да бъдат разгледани от Общото събрание. Считаме, че би било по - издържано от гледна точка на кандидатурата, а и с оглед по – стегнато протичане на ОС кандидатурата да бъде подкрепена от поне десет магистрата.

По § 20 - Във връзка с възприетото в законопроекта положение членовете на ВСС да продължат да изпълняват длъжностите, които заемат като магистрати или адвокати и след избирането им, изразяваме съмнение относно възможността на членовете на ВСС, които работят в по – натоварени съдилища да се справят еднакво ефективно и с работата си като магистрати и с дейността си във ВСС. Наред с това този им статут би ги постави в положение на конфликт на интереси с техните административни ръководители и с техните колеги от съответния орган на съдебната власт при решаване на въпроси относно тези лица или орган на съдебната власт. Смятаме, че ще възникнат ситуации на конфликт на интереси между действащи адвокати – членове на ВСС и магистрати по отношение на които се вземат решение от състава на ВСС и които могат да бъдат докладчици по дела, по които страни са тези адвокати.

По § 23 – относно изменението на чл. 30 а, ал. 2 от ЗСВ считаме, че не е достатъчно ясно дали прилагането на индивидуален план за професионално развитие към кадровото досие на магистрата е задължително или такъв план се съставя само по повод проведена атестационна или дисциплинарна процедура.

По § 36 - Възприетото положение в чл. 42, ал. 4 от ЗИД на ЗСВ не поставя на равни начала съдиите, които с първоначално назначаване са постъпил в ОС, достигнали са 8 години стаж и по силата на длъжността си имат ранг съдия в

окръжен съд, с районните съдии които имат по – голям стаж и са достигнали ранг съдия в апелативен съд, тъй като първите съобразно приетото положение могат да се кандидатира за инспектори, докато пред вторите съществува законова пречка за това.

По § 41 – Считаме, че с новите разпоредби на чл.54 ал. 3, ал. 4 и ал. 5, на един орган се възлагат широки контролни правомощия, част от които са абстрактни, и които биха довели до по – голямо натоварване на този орган.

По § 42 – Неясно е по каква процедура и по какъв ред ще се извършват и какво ще представляват така наречените проверки за почтеност визирани в чл. 55 от законопроекта, касаещи експертите към Инспектората.

По § 94 – Считаме, че текста на новата ал.5 е неясно формулиран, което може да доведе до различни тълкувания при прилагането му. Например не е ясно дали едно лице което е било председател на съд може да се кандидатира и да бъде избрано за заместник председател на същия съд.

По § 102

– Относно разпоредбата на чл. 175 б, ал. 1, т. 9 от законопроекта, считаме, че доколкото работната заплата на магистратите се определя и изплаща от ВСС е безпредметно декларирането ѝ в изрична декларация пред Инспектората към ВСС.

– Относно разпоредбата на чл. 175 в, ал. 6, предл. I-во от законопроекта, считаме, че е неясна връзката между атестирането на магистратите и извършването на проверка по реда на чл. 175 в, ал. 3 от законопроекта, която по принцип е предвидена при несъответствие над 5000 лева, както и при данни за корупционно поведение.

По § 144 – По чл. 234 ал. 2 от законопроекта е неясно точно по какви критерии ще се определя възнаграждението за повишение в ранг и ще влияе ли върху определянето му големината и натовареността на съда, в който работи магистрата.

По § 164 – Считаме, че следва по - прецизно да се регламентират действията и бездействията на магистрати, чрез които се накърнява престижа на съдебната власт и който ще обуславят налагане на дисциплинарно наказание, включително и предвиденото най – тежко такова.

По § 177 – Съгласно разпоредбата на чл. 377, ал. 7 от законопроекта се възлагат широк обем и значими по същината си отговорности на съдебния администратор, стига се до изземване на правомощията на административния ръководител и на възможностите му да осигури работата в екип.